

PÄTNÁSTA NEDEĽA CEZ ROK B

Keď sa započúvate do dnešného evanjelia, tak si možno pomyslíte, že si nebudete z neho mať čo odniesť do života, lebo dnešné evanjelium platí len pre biskupov a kňazov. A zdalo by sa, že je to ozaj tak, lebo v desiatich riadkoch dnešného evanjelia sa spomínajú len dvanásť apoštoli a ich rozposlanie na mnohé miesta, aby išli, a prirovnám to k spojeniu, aby skypřili pôdu, do ktorej potom pôjde Ježiš rozsievať semeno Božieho slova.

Najprv si všimnime, že Ježiš posielal na apoštolské cesty obyčajných a nevzdelaných niekoľko rybárov, ktorí poznali len ťažkú prácu na jazere, ale aj iní nemali žiadne „teologické“ vzdelanie. Neposielal učených farizejov alebo zákonníkov, ktorí sa podrobne zaoberali štúdiom a výkladom Zákona. Z toho vidíme, že sa nejedná o ich učenosť a múdrosť, ale o silu Ducha Svätého, ktorou ich vybavil. Preto skrze túto silu dokázali uzdravovať a vyháňať zlých duchov.

V duchu tohto Ježišovho poslania nás Cirkev učí, že nielen pápež, biskupi a kňazi majú hlásať evanjelium, ale aj laickí veriaci. Majú na to predpoklady vďaka sviatosti krstu a predovšetkým vďaka sviatosti birmovania. Všimnime si, že Pán Ježiš posielal apoštolov najmä do rodín. Preto Koncil zdôrazňuje, že: *„zvlášť veľký význam má apoštolát v rodine... Kresťanskí rodičia majú byť prvými vierozvestami a vychovávateľmi svojich detí...“* (O apoštoláte laikov 11).

Keď sa na toto poslanie rodičov pozeráme v dejinách, tak vidíme, že od samého začiatku Cirkvi rodičia boli vždy prvými katechétmi a vychovávateľmi svojich detí. Spolu s nimi prežívali náboženské sviatky, cirkevné slávnosti, poučovali deti o Bohu, o Ježišovi, o duši, o Panne Márii, vodili ich do kostola, naučili ich modliť sa a viedli ich k úcte ku kresťanskému životu. Tak to trvalo celých 1500 rokov. V roku 1529 bol vydaný prvý katechizmus, ktorý pomáhal rodičom pri vzdelávaní svojich detí a zároveň sa stal učebnicou pre náboženské vyučovanie v školách. Lenže je na škodu, a to vidíme aj dnes, že keď sa učí náboženstvo v školách, rodičia sa cítia akoby oslobodení od povinnosti zvestovať vieru svojim deťom a prenechávajú to na školu s poznámkou, veď ťa to na náboženstve naučí katechéta alebo kňaz, ja na to nemám čas. Aj dnes si kňazi vo farnostiach sťažujú, že keď majú na náboženstve prvákov alebo druhákov, tak ich musia najprv naučiť prežehnať sa. O modlitbe ani nehovorím. Doma ich to rodičia nenaučili. Kde je ukrytá príčina? Často v tom, že ani rodičia sa nemodlia a o návšteve kostola ani nehovorím. Ešte tak im záleží na tom, rýchlo dať dieťa pokrstiť, potom na prvé sväté prijímanie, prípadne na birmovku a budeme mať pokoj. S kým pokoj? No, s Pánom Bohom a s náboženstvom. A aké sú následky, to máme možnosť vidieť v každodennom živote. Drogy, alkohol, nemanželský život... Často si neuvedomujeme, že za všetko sú zodpovední predovšetkým rodičia.

Uvediem príklad z časopisu Posol Božského srdca Ježišovho, v ktorom sa píše o Erme, ktorá je doktorkou filozofie. Sedí vo svojej pracovni a píše dielo, ktorému dáva názov: Vychovávajú deti bez náboženstva. Na jej tvári vidieť radostný úsmev z toho, že aký úspech bude mať jej kniha. Nato do jej izby vbehne jej dvanásťročný syn Kurt. Veselo chce pozdraviť mamičku, ale na jej tvári zrazu vidí chlad. Na to mu povie: *„Dieťa moje, už som ti raz povedala, aby si sa nekamarátil s Františkom, ktorý ťa vodí do kostola, kde si bol aj včera. Už ťa naposledy napomínam. Vidíš, že ja neverím na nijaký kostol a je mi dobre. Tu máš knihu, prečítaj si ju pozorne, lebo sa ťa potom budem pýtať na jej obsah.“* Podala mu akúsi bezbožnú knihu a pokračovala na dokončenie svojej hore uvedenej knihy. Asi o desať rokov od tejto udalosti vo väzení zaujal kňaza, ktorý sa venoval ako duchovný väzňom istý mladý väzeň. Kňaz vošiel do cely tohto mladého človeka a nadviazal s nim priateľský rozhovor. Mladík sa priznal, že spáchal zločin – zabil svoju matku, keď mu odoprela dať peniaze. Keď sa ho kňaz spýtal, či

ľutuje svoj čin, odpovedal: „Trochu ľutujem, ale len preto, že sa mi to neoplatilo. V matkinej skrini som našiel len málo peňazí. Inak za ňou necítim nijaký žiaľ.“ „Ako to? Matku ste zabili a necítite za ňou žiaľ?“ Mladý vrah odpovedal drsno: „Nie, nemal som nikdy matku. To bola iba žena, čo sa starala len o moje telo, odev, obuv a šatstvo. O duši mi nič nehovorila, pre moju dušu nič neurobila. Preto som tu.“ A kto bol ten mladý vrah? Bol to 22 - ročný Kurt, syn doktorky Ermy, ktorá napísala knihu: *Vychovávajúte deti bez náboženstva.* (Posol roč. 51).

Rodičia, nikdy nešetríte čas na náboženskú výchovu svojich detí a popri tom sprevádzajte svoj rodinný apoštolát modlitbou. Modlitbou za milosť viery pre vás rodičia, modlitbou za dar viery pre vaše dieťa, lebo výchova sa môže podariť iba s Božou pomocou. Pán Ježiš nato povedal: „*Bezo mňa nemôžete nič urobiť.*“

Prosme teda Pána Ježiša, Priateľa detí, aby vám pomáhal v horlivom rodinnom apoštoláte.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.